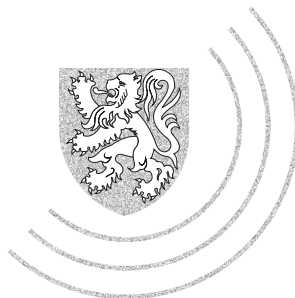

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

1 december 2004

BELEIDSNOTA

Stedenbeleid

2004-2009

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE

**van de heren Jan Penris, Christian Verougstraete, Rob Verreycken
en Erik Tack en mevrouw Monique Moens**

Zie :

83 (2004-2005)

– Nr. 1: Beleidsnota

Het Vlaams Parlement,

- gehoord de bespreking van de beleidsnota Stedenbeleid 2004-2009;
- gehoord het antwoord van minister Marino Keulen;
- overwegende dat:

1° niemand een tegenstander kan zijn van meer ‘stedelijkheid’, al was het maar omdat de stad met haar concentratie aan woonfuncties, werkgelegenheid, schoolfaciliteiten, middenstand en cultuuraanbod, bijdraagt tot het sparen van de steeds schaarser wordende open ruimte in Vlaanderen en de mobiliteitsdruk doet afnemen;

2° de stadsvlucht niettemin nog steeds niet gekeerd is; weliswaar laten recente absolute cijfers uitschijnen dat er een trendbreuk op komst zou kunnen zijn, maar daarbij moet men vaststellen dat het mogelijke positieve migratiesaldo in de (groot)steden voornamelijk toe te schrijven is aan de aanhoudende instroom van vreemdelingen, politieke vluchtelingen, fortuinzoekers en allochtonen die de financiële draagkracht van de steden niet onmiddellijk versterken. De stadsvlucht heeft meerdere oorzaken:

- a) de onveiligheid van de steden;
- b) de onbereikbaarheid van de steden;
- c) de te hoge belastingdruk in de steden;
- d) het gebrek aan goede scholen in bepaalde wijken;
- e) de vervreemding in de eigen wijk;
- f) de verloederen en de vervuiling van de steden;
- g) een verschromlend middenstands aanbod;

- vraagt de Vlaamse Regering:

1° hoewel Vlaanderen niet echt bevoegd is voor de bestrijding van de onveiligheid, de steden er via een ministeriële omzendbrief toe aan te zetten meer in burgerwaakzaamheidsinitiatieven te investeren;

2° inzake de bevordering van de bereikbaarheid, erop toe te zien dat wegwerkzaamhe-

den niet meer gelijktijdig en over al te lange duur (zoals bij de Leienwerken en de werken aan belangrijke invalswegen in Antwerpen samen met de heraanleg van de Ring) worden uitgevoerd;

3° hoewel het parkeerbeleid een stedelijke verantwoordelijkheid is, de steden toch aan te sporen tot een beleid dat in meer parkeerplaatsen voor de stedelingen en hun gasten voorziet;

4° inzake belastingdruk alle beschikbare middelen aan te wenden om eindelijk een volledige herziening van de algemene perquatie van de stedelijke kadastrale inkomens te bereiken. Bepaalde stedelijke wijken blijven fiscaal onaantrekkelijk, wat de stadsvlucht zeker niet keert;

5° opnieuw in kwaliteitsonderwijs te investeren in de probleemwijken van de steden. Voor vele jonge Vlaamse gezinnen is de nabijheid of de vlotte bereikbaarheid van kwaliteitsscholen immers medebepalend bij de keuze van een woonplaats. Binnen het officiële net zijn nog weinig kwaliteitscholen aanwezig in de stadsdelen die door leegloop worden bedreigd;

6° mee te ijveren voor een inschrijvingsstop voor vreemdelingen in steden met te hoge vreemdelingenconcentraties. De stadsvlucht wordt immers mede versterkt door de vervreemding van de eigen wijk. Een al te grote concentratie van vreemdelingen, onaangepaste allochtonen, illegale fortuinzoekers of politieke vluchtelingen maakt de Vlaming ontheemd in zijn eigen stad, zeker wanneer de vreemdelingen die vreemdheid zelf versterken met anderstalige opschriften en uithangborden of een exotische architectuur;

7° de gewestelijke middelen die ter beschikking worden gesteld, bij voorrang mee te gebruiken voor de aanpak van de verloederen en de vervuiling, twee bevoegdheden waarvoor de steden in de eerste plaats zelf verantwoordelijk blijven;

8° de middenstand terug naar de stad te lokken, en de steden zo opnieuw aantrekkelijk

ker te maken, en daarvoor inspiratie te putten bij wat men in Frankrijk ‘zones franches’ is gaan noemen. In de beleidsnota wordt met geen woord gerept over het te voeren middenstandsbeleid ten aanzien van de steden. De leegloop en de verwaarlozing van bepaalde grootstedelijke wijken wordt nochtans meestal voorafgegaan door het wegtrekken van de plaatselijke middenstand;

- 9° in overleg met het Vlaams Parlement eindelijk het kerntakendebat te voeren, om verder uit te klaren wie inzake stedenbeleid precies waarvoor bevoegd is;
- 10° het stedenbeleid mee te sturen via objectief meetbare parameters. De stadsmonitoren geven daartoe een goede aanzet. Het actualiseren en gebruiken van die monitoren moet worden voortgezet. Het vele geld dat in het stedenbeleid gepompt wordt, moet uiteindelijk ook concrete resultaten opleveren. Het stoppen van de witte vlucht uit de steden is daarbij de belangrijkste parameter;
- 11° bovenstaande overwegingen te verwerken in haar verdere beleidsopties.

Jan PENRIS

Christian VEROUGSTRAETE

Rob VERREYCKEN

Erik TACK

Monique MOENS
